

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jakuba Camrdu a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobců: **a) Ing. M. V., b) Ing. A. D.**, oba zastoupeni Mgr. Danem Pospíšilem, advokátem se sídlem Sokolská třída 936/21, Ostrava, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 2771/117, Ostrava, **za účasti:** I. Obec Velká Polom, se sídlem Opavská 58, Velká Polom, zastoupena Mgr. Matějem Kopřivou, advokátem se sídlem 28. října 438/219, Ostrava, II. TRADE HAMMER s.r.o., se sídlem 28. října 205/45, Ostrava, zastoupený Mgr. Davidem Fiedlerem, advokátem se sídlem Senovážné náměstí 870/27, Praha 1, III. Mgr. V. V., IV. M. V., V. Ing. L. N., VI. Bc. M. N., VII. Ing. P. V., VIII. Ing. I. V., IX. P. H., X. Y. H., XI. R. E., XII. K. E., XIII. P. K., XIV. V. K., XV. Mgr. D. G., XVI. Mgr. H. G., XVII. Ing. O. L., XVIII. Ing. R. L., XIX. Ing. M. M., XX. Ing. L. M., Ph.D., XXI. A. T., XXII. G. T., XXIII. Ing. I. M., XXIV. Bc. R. M., v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení II. a kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 5. 2017, č. j. 22 A 68/2014 - 134, o návrhu osoby zúčastněné na řízení II. na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 23. 6. 2017 kasační stížnost osoby zúčastněné na řízení II. (dále jen „stavebník“) a prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) dne 11. 7. 2017 kasační stížnost žalovaného, kterými stavebník a žalovaný brojí proti v záhlaví označenému rozsudku krajského soudu. Tímto rozsudkem krajský soud zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 4. 2014, č. j. MSK 27345/2013, a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Uvedeným rozhodnutím žalovaný jako odvolací orgán částečně změnil a ve zbytku potvrdil rozhodnutí Obecního úřadu Velká Polom ze dne 3. 12. 2012, č. j. Výst3228/10-Fa, kterým bylo k žádosti stavebníka rozhodnuto o umístění stavby „*Inženýrské sítě a komunikace pro výstavbu 67 rodinných domů*“ na pozemcích p. č. X, k. ú. Velká Polom.

[2] Dne 2. 8. 2017 požádal stavebník o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. K návrhu uvedl, že na základě krajským soudem zrušeného rozhodnutí žalovaného již získal pravomocná stavební povolení na vybudování kanalizace dešťové, kanalizace splaškové, vodovodu a chodníků. V rámci přípravy projektu výstavby inženýrských sítí a

komunikace pro výstavbu 67 rodinných domů uzavřel stavebník smlouvu o dílo se zhotovitelem celé této technické infrastruktury, dále uzavřel smlouvu se společností ČEZ Distribuce, a zejména smlouvy se zájemci o budoucí stavební pozemky pro výstavbu rodinných domů. Nyní stavebník nemůže vybudovat plynovod, elektropřípojky, optickou síť ani veřejné osvětlení, jež měly být vybudovány na základě zrušeného rozhodnutí žalovaného o umístění stavby. Stavebníkovi tak vznikají velmi vysoké finanční škody, které nemohl předvídat. Realizace výstavby byla plánována na počátek měsíce srpna 2017, což je nyní nemožné, neboť realizace celé technické infrastruktury musí proběhnout stavebně jediné vcelku. Na podporu svých tvrzení stavebník zdejšímu soudu nepředložil žádné listiny ani jiné důkazy.

[3] Žalovaný, žalobci ani osoby zúčastněné na řízení se k návrhu na přiznání odkladného účinku ve stanovené lhůtě nevyjádřili.

[4] Podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), soud může přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. uvedené podmínky platí přiměřeně také pro odkladný účinek kasační stížnosti. Z procesního hlediska není vyloučeno, aby byl odkladný účinek přiznán na návrh osoby zúčastněné na řízení (srov. např. usnesení ze dne 8. 7. 2015, č. j. 2 As 103/2015 - 157, rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[5] Odkladný účinek představuje institut mimořádné povahy. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno bez dalšího očekávat přiznání odkladného účinku. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno.

[6] Návrh na přiznání odkladného účinku musí být dostatečně individualizován a doložen konkrétními důkazy, protože navrhovatel nese jak břemeno tvrzení, tak břemeno důkazní. Navrhovatel tedy musí dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám a v daném případě též žalobcům jako účastníkům řízení odlišným od navrhovatele, v čem tato újma spočívá a jaký je její rozsah, a rovněž musí být postaveno najisto, že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Absence byť jedné z uvedených kumulativních podmínek má za následek nemožnost přiznání odkladného účinku. Na podporu svých tvrzení musí navrhovatel navrhnout dostatečně přesvědčivé důkazy, přičemž soud vychází rovněž z povahy věci a obsahu spisového materiálu, který má k dispozici.

[7] V dané věci je podstatné tvrzení stavebníka uvedené v návrhu na přiznání odkladného účinku, a sice že stavebník již získal pravomocná stavební povolení na některé z inženýrských objektů, které byly předmětem rozhodnutí o umístění stavby. Podle § 94

pokračování

odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 3. 2015, dojde-li ke zrušení územního rozhodnutí po právní moci stavebního povolení nebo udělení souhlasu stavebního úřadu (§ 106 odst. 1 stavebního zákona), územní rozhodnutí se již nevydává. Podle § 94 odst. 5 stavebního zákona, ve znění účinném od 1. 4. 2015, platí, že dojde-li ke zrušení územního rozhodnutí po povolení stavby, územní rozhodnutí se již nevydává; to neplatí, bylo-li zrušeno územní rozhodnutí pro záměr, pro který bylo vydáno stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Z vyjádření Krajského úřadu pro Moravskoslezský kraj, odbor životního prostředí a zemědělství, ze dne 1. 7. 2010, č. j. MSK 110858/2010, které je součástí správního spisu, plyne, že předložený záměr stavebníka není nutné posuzovat podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), v relevantním znění.

[8] Je-li pravdivé tvrzení stavebníka o tom, že ve vztahu k některým umístěným stavbám disponuje pravomocným stavebním povolením, pak by přiznání odkladného účinku rozhodnutí o umístění stavby v rozsahu těchto staveb bylo bezpředmětné, neboť subjektivní právo stavebníka stavět je založeno pravomocným stavebním povolením, a to bez ohledu na to, zda bylo rozhodnutí o umístění stavby zrušeno (viz § 94 odst. 5 stavebního zákona). Stavebníkem tvrzené pravomocné stavební povolení se však dle údajů jim sdělených nevztahuje na veškeré stavby, které byly předmětným územním rozhodnutím umístěny, a proto je třeba splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zkoumat také z dalších hledisek.

[9] Ve skutkově a právně obdobné věci Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 7. 5. 2014, č. j. 1 As 50/2014 - 69, konstatoval: „[V] případech, kdy je žalobou napadeno rozhodnutí o umístění stavby vydané podle „nového“ stavebního zákona, nelze mechanicky vycházet ze závěrů, na kterých byla postavena judikatura vztahující se k územním rozhodnutím vydávaným podle zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu [srov. např. výše zmiňovaný rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 5. 11. 2004, č. j. 57 Ca 14/2004 - 40, podle něž povaha rozhodnutí o umístění stavby vylučuje obecně možnost přivodit újmu předpokládanou ustanovením § 73 odst. 2 s. ř. s., neboť toto rozhodnutí ještě nezakládá potenciálnímu stavebníkovi subjektivní právo stavět]. Krajský soud při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě argumentoval poukazem na ustanovení § 94 odst. 5 „nového“ stavebního zákona a tím, že v územním řízení a ve stavebním řízení jsou předmětem rozhodování odlišné otázky. Uvedl, že úspěch žalobce v řízení o žalobě proti územnímu rozhodnutí tak může být ve výsledku bezcenný, neboť po vydání stavebního povolení již eventuálně neúspěšný žalovaný přistoupí pouze k zastavení územního řízení právě s odkazem na změnu skutkových okolností v podobě již vydaného povolení stavby a na § 94 odst. 5 stavebního zákona. Mají-li tedy soudy naplnit smysl institutu odkladného účinku, nezbyvá, než brát i v případě žalob proti územním rozhodnutím do úvahy rizika plynoucí z realizace stavby. S uvedenou argumentací se Nejvyšší správní soud ztotožňuje a konstatuje, že je možné ji obdobně vztáhnout rovněž na rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.“

[10] V projednávané věci má tvrzená újma stavebníka spočívat ve finančních škodách s ohledem na již uzavřené smlouvy o dílo na technickou infrastrukturu, smlouvu se společností ČEZ Distribuce, a zejména smlouvy se zájemci o budoucí stavební pozemky pro výstavbu rodinných domů. Svá tvrzení ovšem stavebník ničím nedoložil; není tedy zřejmé, do jaké míry jsou pravdivá. Zároveň lze předpokládat, že veškerá uváděná finanční rizika stavebník mohl předvídat ještě v době, kdy byl výsledek územního řízení nejistý. Rovněž se nejedná o kroky, které by bezvýhradně byly vázány na pravomocné územní rozhodnutí a dobrou víru stavebníka v něj. Stavebník věděl, že žalobci a další účastníci územního řízení s předmětným záměrem a územním rozhodnutím nesouhlasí a že rozhodnutí žalovaného (byť pravomocné) je napadeno žalobou u krajského soudu. Za popsané situace lze stavebníkem učiněné kroky a vznik finančních nákladů potenciálně souvisejících s výsledkem přezkumu předmětných rozhodnutí považovat za „odvážnou investici“, u které si stavebník musel být vědom, že na sebe bere určité podnikatelské riziko (k tomu opětovně srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 5. 2014, č. j. 1 As 50/2014 - 69).

[11] Nadto je tvrzená a nijak neprokázaná újma hrozící stavebníkovi, spočívající v nemožnosti činit další kroky k realizaci staveb, ze své podstaty toliko dočasného charakteru, a proto nemůže převážet nad nevratnou újmou žalobců a dalších osob. Ta by mohla vzniknout tehdy, pokud by Nejvyšší správní soud vyhověl návrhu stavebníka na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a umožnil mu tak získat stavební povolení pro veškeré inženýrské objekty, jež jsou předmětem napadeného rozhodnutí žalovaného. Tím by se soudní přezkum rozhodnutí správních orgánů o umístění stavby stal (vzhledem k § 94 odst. 5 stavebního zákona) akademickým a bezpředmětným.

[12] S ohledem na uvedené nebyla splněna jedna z kumulativních podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, spočívající v tom, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stavebníka nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout žalobcům či dalším osobám. Posouzení možného rozporu s důležitým veřejným zájmem je s ohledem na požadavek kumulativního splnění výše citovaných podmínek nadbytečné. Nejvyšší správní soud tak návrh stavebníka na přiznání odkladného účinku zamítl.

[13] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. srpna 2017

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu